

mecànic electricista o electrònic o de batxillerat o un altre d'equivalent.».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

721 *LLEI 1/1980, de 4 de gener, sobre concessió de pensions a les viudes menors de cinquanta anys, dels treballadors per compte propi, del règim especial agrari de la Seguretat Social. («BOE» 11, de 12-1-1980.)*

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article únic.—U. En cas de mort derivada de malaltia comuna o accident no laboral produïda amb anterioritat a l'1 de juliol de mil nou-cents setanta-cinc, s'atorga pensió de viduïtat a la viuda del treballador per compte propi o pensionista del règim especial agrari de la Seguretat Social que, reunint en aquell moment els altres requisits exigits avui per la normativa reguladora del règim especial per al gaudi d'aquesta prestació, tinguessin menys de cinquanta anys d'edat en la data de la defunció del marit.

Dos. La pensió de viduïtat a què es refereix el número anterior es merita a partir de la data en què la interessada presenti la sol·licitud corresponent.

DISPOSICIÓ FINAL

El que disposa aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, quatre de gener de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZALEZ

723 *LLEI 3/1980, de 10 de gener, de regulació de quotes de pantalla i distribució cinematogràfica. («BOE» 11, de 12-1-1980.)*

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La cinematografia espanyola, que passa actualment una situació crítica, és una indústria de gran interès cultu-

ral necessitada de mesures de protecció i de foment. Afermar la indústria del cinema i fer propícies les circumstàncies per a la producció de pel·lícules de qualitat són propòsits que guien la legislació dels països de la nostra mateixa àrea cultural i respecte dels quals no falten antecedents en el nostre ordenament jurídic.

Les mesures i les tècniques que cal adoptar per a la protecció del cinema espanyol són nombroses. Algunes no requereixen l'aprovació per llei i d'altres es regulen de manera immediata. Però és urgent posar remei a la crisi existent. Amb aquesta finalitat, aquesta Llei estableix les quotes de pantalla i de distribució cinematogràfica, tant pel que fa a llargmetratges com a curtmetratges, de manera que quedi assegurada l'exhibició normal de pel·lícules espanyoles en una proporció raonable que, sens dubte, ha d'estimular un increment important de les produccions en nombre i en qualitat. Es delimita l'abast de les quotes d'exhibició i de distribució i s'estableix un sistema clar de sancions per al cas d'infracció.

Article primer.

U. Les sales d'exhibició cinematogràfica estan obligades a programar dins de cada quadrimestre natural l'exhibició de pel·lícules espanyoles a raó d'un dia, com a mínim, per cada tres d'exhibició de pel·lícules estrangeres en versió doblada a qualsevol llengua oficial.

Dos. Els programes dobles en què es projecti una pel·lícula espanyola de llargmetratge es computen com un dia d'exhibició a aquest efecte. En els programes esmentats la pel·lícula espanyola es considera sempre com a base.

Tres. Cada dia d'exhibició d'una pel·lícula espanyola que el Ministeri de Cultura qualifiqui d'especialment adequada per a la infància es computa com dos dies d'exhibició als efectes del compliment de la quota de pantalla.

Quatre. Són computables als efectes de quota de pantalla les pel·lícules realitzades per productores privades per a Radiotelevisió Espanyola.

Cinc. Radiotelevisió Espanyola està igualment obligada a programar, dins de cada any natural, l'exhibició d'una pel·lícula espanyola de llargmetratge per cada deu pel·lícules estrangeres d'igual metratge en versió doblada a qualsevol llengua oficial, sense que es puguin programar pel·lícules que estiguin en contra dels fins que per a RTVE preveu el seu Estatut.

Article segon.

U. En les sessions cinematogràfiques en què es projecti un únic llargmetratge és obligatori exhibir-hi pel·lícules de curtmetratge amb una durada mínima de projecció de deu minuts.

Dos. Les sales d'exhibició cinematogràfica estan obligades a programar, dins de cada quadrimestre natural, pel·lícules de curtmetratge a raó de tres dies per cada dia d'exhibició de pel·lícules estrangeres d'igual metratge.

Article tercer.

Les empreses distribuïdores legalment constituïdes tenen dret a l'obtenció d'un màxim de cinc llicències de doblatge de pel·lícules estrangeres en qualsevol llengua oficial espanyola per cada pel·lícula que acreditin tenir contractada per distribuir en les condicions següents:

a) La primera llicència es concedeix quan l'Administració té notificació d'haver estat iniciat el rodatge d'una pel·lícula espanyola, prèviament contractada pel distribuïdor que sol·licita la llicència, o bé quan aquest hagi adquirit mitjançant contracte els drets d'explotació d'una pel·lícula espanyola acabada l'últim semestre anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

b) La segona llicència es concedeix al distribuïdor quan aquest acrediti que la pel·lícula ha estat estrenada en alguna de les poblacions següents: Madrid, Barcelona, València, Sevilla, Bilbao, Saragossa, Màlaga, la Corunya, Alacant o Valladolid.

c) La tercera llicència es concedeix al distribuïdor quan aquest acrediti que la pel·lícula ha aconseguit uns ingressos bruts a taquilla de vint milions de pessetes o quan la pel·lícula sigui estrenada a vint capitals de província, a més de la que va servir per obtenir la segona llicència.

d) La quarta llicència es concedeix al distribuïdor quan aquest acrediti que la pel·lícula ha obtingut uns ingressos bruts de taquilla per un import trenta milions de pessetes.

e) La cinquena llicència es concedeix al distribuïdor quan aquest acrediti que la pel·lícula ha assolit una recaptació bruta a taquilla de vuitanta-cinc milions de pessetes.

Article quart.

No cobreixen quota de pantalla ni de distribució les pel·lícules espanyoles següents:

a) Les produïdes per l'Estat, les entitats estatals autònomes, ens territorials autònoms i corporacions locals.

b) Els noticiaris cinematogràfics, les que tinguin un mer caràcter publicitari i les de propaganda de partits.

c) Les que només es puguin exhibir a les sales reservades a les pel·lícules de caràcter pornogràfic o exaltadores de la violència.

d) Les que per sentència ferma es declari en algun aspecte constitutives de delictes, a partir del moment en què es produeixi aquesta declaració, deixant de banda els drets adquirits pel distribuïdor i per l'exhibidor amb anterioritat a la fermesa de la sentència.

e) Les realitzades amb material d'arxiu en un percentatge superior al cinquanta per cent de la seva durada, i les que en la mateixa proporció es limitin a reproduir amb material ja filmat, espectacles, entrevistes, enquestes i reportatges, llevat que, excepcionalment, atenen els seus valors culturals o artístics, el Ministeri de Cultura disposi el contrari.

Article cinquè.

U. Constitueix una infracció molt greu l'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge superior al vint per cent referit al nombre de dies d'exhibició de pel·lícules espanyoles que correspongui projectar a cada sala en aplicació del que disposen els articles primer i segon d'aquesta Llei.

Dos. Constitueix una infracció greu l'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge superior al deu per cent i que no excedeixi el vint per cent.

Tres. Es considera una infracció lleu l'incompliment de la quota de pantalla en un percentatge no superior al deu per cent.

Article sisè.

U. Per raó de les infraccions a què es refereix l'article anterior es poden imposar les sancions següents:

a) En les infraccions molt greus: multa de fins a dos milions de pessetes.

b) En les infraccions greus: multa de fins a un milió de pessetes.

c) En les infraccions lleus: multa de fins a dues-centes mil pessetes.

La competència per a la imposició d'aquestes sancions correspon al Ministeri de Cultura.

Dos. Independentment de la imposició de la sanció de multa que sigui procedent en cada cas, la reiteració en

l'incompliment greu o molt greu de la quota de pantalla produïda en un període no superior a tres anys, així com les infraccions de caràcter molt greu quan l'incompliment de la quota de pantalla excedeixi el quaranta per cent, el Consell de Ministres les pot sancionar amb el tancament del local fins a sis mesos.

Article setè.

La falsedat per part d'una empresa distribuïdora en les dades que acreditin la contractació de pel·lícules espanyoles i altres requisits a què es refereix l'article tercer, el Consell de Ministres la pot sancionar amb una multa de fins a vint-i-cinc milions de pessetes.

Article vuitè.

La imposició de sancions per incompliment del que es preceptua en matèria de quota de pantalla no eximeix les sales d'exhibició cinematogràfica de l'obligació de completar la quota establerta per a pel·lícules espanyoles, en el termini d'un any des de la notificació de la sanció.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El Govern, a proposta del Ministeri de Cultura, amb la consulta prèvia a les associacions professionals afectades per la matèria, pot acordar anualment, a partir del trenta-u de desembre de mil nou-cents vuitanta-u, la modificació de la proporcionalitat fixada per a les quotes de pantalla i distribució en la mesura que ho aconsellin les necessitats del mercat cinematogràfic espanyol. En qualsevol cas, la supressió eventual, a partir d'aquesta data, de la quota de distribució s'ha de fer per llei.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

S'autoritza el Govern a dictar, a proposta del ministre de Cultura, les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, deu de gener de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

724 LLEI 4/1980, de 10 de gener, d'Estatut de la ràdio i la televisió. («BOE» 11, de 12-1-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La necessitat d'establir unes normes clares i precises amb rang de llei per al funcionament de la ràdio i la televisió procedeix de la Constitució i del pluralisme polític que proclama com a valor de l'ordenament jurídic. La radiodifusió i la televisió, configurades com a servei públic essencial, la titularitat del qual correspon a l'Estat,